

Το γράμμα.... «Ω» όπως Δεν μας το Δίδαξε ποτέ Κανείς

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Δευτέρα, 01 Απρίλιος 2019 20:47

Το γράμμα.... Ω (ΩΜΕΓΑ)

Το γράμμα ΩΜΕΓΑ... δηλώνει ότι Ω-ΜΕΓΑ... δηλαδή το Ω... είναι το μεγάλο, το μέγιστο, το Συμπαντικό. Το Ω-μέγα είναι ο Ωρανός (Ουρανός-ορώ τη Νόηση) ...ο Μέγιστος Χρόνος και Οίκος των Ολύμπιων θεών... είναι ο ίδιος... ο Ωκεανός.

Η λέξις ΩΡΑ... έχει το γράμμα Ω... που δηλώνει τον Ουράνιο χώρο (Μέγιστος Χρόνος) ... έχει το γράμμα Ρ... που δηλώνει τη ροή ενέργειας... κι έχει το γράμμα Α... που δηλώνει την Αρχική Πηγή....το Έν. Η ΩΡΑ... είναι η ανακάλυψη του Σύμπαντος Κόσμου... η οποία γίνεται με συνεχή ροή δεδομένων... και εκπορεύεται... από την Αρχική Δύναμη του Παντός.
Η λέξις ΩΡΑΙΟΝ.... είναι η Ωράνια Ροή της Αρχικής Δύναμης της Ακτίνας στο Γήινο χώρο Νόησης.

Έτσι το Ωραϊόν... είναι ωραϊόν... διότι ο Άνθρωπος φέρει μέσα του το θείον και αξίζει, εφόσον αποκτά επίγνωση αυτού, να προ(ς)-παθεί δηλαδή... να συμφιλιώνεται με το Ανώτερον Θείον Έν του Σύμπαντος Κόσμου. Η Ψυχή.... δεν έρχεται σε ύπαρξη παρά ως μια κίνηση αυτοκάθαρσης του Εαυτού μας... από καθετί το ανοίκειο, δηλαδή... τους όποιους φόβους μας, τους κόπους μας, τις εμπειρίες μας, τις οδύνες μας και οφείλουμε να κάνουμε εμείς μία ανύψωση στο επίπεδο του Ανώτερου Νου, του Πνεύματος του καθαρού Νοείν.

Η Ψυχή, το Πνεύμα και το Ον, έχουν την εκπήγασή τους από το Έν-α.

Η αισθητικότητα είναι εικόνα του εαυτού της Ψυχής. Αυτό σημαίνει ότι η Ψυχή δεν είναι αποστασιοποιημένη από το αισθητό ή υποστασιοποιημένη προβολή πάνω από το αισθητό, αλλά εισχωρεί ως καθαρτική κίνηση σε όλα τα επίπεδα, ακόμη και μέχρι τα φυτά, για να δημιουργήσει ένα νέο Ον. Η πορεία προς μια τέτοια δημιουργία συνιστά πορεία ανύψωσης της Ψυχής... προς το ωραϊόν, ήτοι... επιστροφής στο Θείον.

Το γράμμα.... «Ω» όπως Δεν μας το Δίδαξε ποτέ Κανείς

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Δευτέρα, 01 Απρίλιος 2019 20:47

Η Ανθρώπινη Ψυχή επιχειρεί να κατανοήσει τον Κόσμο, στον οποίο ανήκει και η ίδια, δηλαδή... τον Νοητό Κόσμο.... κι αυτό πραγματοποιείται με τη διαλεκτική.

Η Ανθρώπινη Ψυχή... αποτελείται από τρία μέρη:

- A) Από το σταθερά στραμμένο προς τις νοητές πραγματικότητες.
- B) Από το στραμμένο προς τα πράγματα.
- Γ) Από το μεσαίο, τα ευρισκόμενο ανάμεσα στα δύο τούτα.

Με δεδομένη έτσι αυτή την τρισυπόστατη δομή της, αξιοποιεί εκάστοτε τη δυνατότητα να χαράσσει ανάλογο προσανατολισμό... τη δυνατότητα εκείνη ώστε να επανέλθει στο Έν-α, στην υψηλή εκείνη έκφραση του θείου, από όπου προήλθε ή να καταβυθιστεί μέσα στην ηδυπάθεια.

Έτσι ενεργοποιείται το χειρότερο μέρος της Ανθρώπινης Ψυχής και τούτο ενίοτε ακολουθεί την κατιούσα, συμπαρασύροντας προς τα κάτω και το ενδιάμεσο, αφού δεν εξουσιάζει το ανώτερο μέρος, προκειμένου να συμπαρασύρει και τούτο προς τα κάτω. Το ενδιάμεσο τμήμα της Ψυχής... παίζει σημαντικό ρόλο για τη θέαση του ωραίου ή για την απομάκρυνση απ' αυτό. Αυτό το τμήμα... είναι ο σκεπτόμενος Εαυτός μας και ανάλογα με τον βαθμό της διαλεκτικής του εκλογίκευσης... ανέρχεται προς το ωραίο ή κατέρχεται προς την άβυσσο.

Η διαλεκτική... χορηγεί στην Ανθρώπινη Ψυχή την ικανότητα να διατρέχει όλα τα επίπεδα, όλες τις βαθμίδες, να εισχωρεί σε όλα εκείνα τα βάθη, όπου χρειάζεται να εκδηλώνει την έγνοια της για ότι επέρχεται ως χειρότερο. Καθ' όλες αυτές τις διαλεκτικές διαβαθμίσεις της δεν είναι παρούσα ως το Έν-α, ως ενιαίο όλο, αλλά ως το ένα ή το άλλο τμήμα της, ως το ένα ή το μη-ένα, καθένα από τα οποία τελεί σε απόλυτη ομολογία προς την ενεργοποίηση των συναισθημάτων και από εδώ αρχίζει να προσδιορίζεται ως το λιγότερο ή περισσότερο πνευματικό.

Ο Άνθρωπος λοιπόν, καθότι είναι αυτή η Ψυχή, μπορεί, μεταξύ άλλων, να σκέφτεται τον υλικό κόσμο και τον σκέφτεται... επειδή ζει μέσα σ' αυτόν και... συνάμα επειδή κινείται μέσα στον Νοητό Κόσμο. Έτσι η Ψυχή σκέπτεται, με τον τρόπο της Τέχνης. Η Ψυχή... μπορεί να ανέλθει στον Ανώτερο Κόσμο του Πνεύματος και να ζήσει την ομορφιά ως

Το γράμμα.... «Ω» όπως Δεν μας το Δίδαξε ποτέ Κανείς

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Δευτέρα, 01 Απρίλιος 2019 20:47

τέτοια, μέσα από την τέχνη, τη μουσική ας πούμε και την αγάπη για το κάλλος, για το ωραίο. Όσο η ανθρώπινη Ψυχή βιώνει την τέχνη ως δημιουργία και την απολαμβάνει ως τέτοια, διανοίγεται προς τον κόσμο του ωραίου. Εξάλλου... το ωραίο δεν ενδημεί μόνο και κύρια μέσα στην αίσθηση, στην ύλη, στη σωματικότητα, αλλά και στα ήθη, στις διάφορες συμπεριφορές, στην Αρετή.

Η Ιδέα, με βάση την οποία μορφοποιείται το ωραίο πράγμα, η ωραία φύση, το ωραίο άγαλμα π.χ. ο ογκόλιθος που απέκτησε την ωραιότητα της μορφής από την τέχνη, δεν θα φαίνεται όμορφος, επειδή είναι πέτρα, αλλά ακριβώς επειδή έχει αυτή τη μορφή που ενστάλαξε μέσα του η τέχνη.

Η Ιδέα, απ' αυτή την άποψη, δεν νοείται ως κάποια υπόσταση έξω από την Ψυχή παρά ως πρώτη αρχή της... που στρέφει την Ψυχή στην αυτοκάθαρσή της, καθιστώντας έτσι την ίδια Ιδέα και Λόγο. Στην αναλογία τούτη, άσχημο είναι εκείνο που δεν μετέχει στην Ιδέα, δεν άρχεται απ' αυτήν, δεν διέπεται από τη μορφή και τον λόγο. Κάτι τέτοιο συμβαίνει με την ύλη, όταν δεν αποδέχεται ολόκληρο το νόημα... που της έχει μεταβιβάσει η Ιδέα.

Το όποιο νόημα ή συνοχή του σώματος μας και όλα τα άλλα στοιχεία που συνθέτουν το κάλλος του... μας παραπέμπουν στην Ιδέα... από την οποία προήλθαν. Αλλά αυτό το κάλλος ανήκει στην κατηγορία εκείνη που μπορεί να συλλαμβάνουν οι Αισθήσεις.

Τα είδη ή οι μορφές του κάλλους που δεν μπορούν να συλλάβουν οι αισθήσεις... είναι ανώτερα και απαιτούν την ανύψωση

της Ψυχής μας σε Ανώτερα επίπεδα που θα της επιτρέπουν να θαυμάζει και να βιώνει το κάλλος τέτοιων ειδών, όπως τις ωραίες ενασχολήσεις, την ομορφιά της αρετής, της δικαιοσύνης. Στη βίωση αυτών των ωραίων ενασχολήσεων η Ψυχή γεμίζει με συγκίνηση, θαυμασμό, αλλά και με Έρωτα. Τότε αυτή καθίσταται εράσμια, άξια του έρωτος. Κατ' αυτήν την έννοια εκφράζει ένα μέγα κάλλος. Σε σχέση όμως με τούτο το κάλλος υπάρχει και κάποιο μεγαλύτερο, το απόλυτο, το Νοητό κάλλος. Όποιος λοιπόν κατορθώνει να φτάσει στη θέα του Νοητού Κόσμου και του Κάλλους του, εισέρχεται στην Ιδέα του Νου και δεν κουράζεται πλέον ούτε χορταίνει να θεάται τη διαύγεια του Νοητού Κόσμου και την ωραιότητά του. Αυτό δείχνει ότι η Ανθρώπινη Ψυχή, ενόσω ανυψώνεται στη σφαίρα αυτού του κόσμου, πλέει με πλεονάζουσα πληρότητα μέσα στο κάλλος, γίνεται δηλαδή...και η ίδια κάλλος. Όσο η Ψυχή μεταμορφώνεται η ίδια σε κάλλος, υποχωρεί το Εγώ του ανθρώπου, κατά την αρνητική του φορά, χάνεται ως τέτοιο, προκειμένου να απλωθεί στην αυθεντική, την ανώτερη ωραία πραγματικότητα του νοητού κόσμου.

Το γράμμα.... «Ω» όπως Δεν μας το Δίδαξε ποτέ Κανείς

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Δευτέρα, 01 Απρίλιος 2019 20:47

Maria Kouvary B